

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 11 maart 2011 in zaak nr. 10/18821 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 26 mei 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 maart 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag (lees: het gemaakte bezwaar) neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 januari 2012, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. N.B. Swart, advocaat te Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

In artikel 3.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) zijn beperkingen als bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de wet vermeld.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, kan de minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, wordt de aanvraag tot het

verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel tot een onbillijkheid van overwegende aard zal leiden (hierna: de hardheidsclausule).

In een brief van de minister van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 21 februari 2007 (Kamerstukken II, 2006/07, 19 637, nr. 1131: hierna de brief van 21 februari 2007) is het beoordelingskader geschetst voor brieven van vreemdelingen die vóór 18 maart 2005 zijn ingediend en die zijn aangemerkt als aanvragen om toelating op grond van schrijnendheid en waarop nog niet onherroepelijk is beslist (zogenoemde 14-1 brieven). De brief vermeldt een aantal omstandigheden - zogenoemde bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard - die zullen worden meegewogen. In de bijlage bij de brief zijn die omstandigheden voorzien van een wegingsfactor.

In Werkinstructie nr. 2005/3 van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) van 24 januari 2005 (hierna: de werkinstructie) wordt beschreven hoe wordt gehandeld naar aanleiding van brieven aan de minister die ertoe strekken dat een vreemdeling wordt aangemerkt als schrijnend geval. Ook wordt beschreven hoe medewerkers van de IND op eigen initiatief de minister opmerkzaam kunnen maken op schrijnende gevallen. Indien zich een bijzonder samenstel van factoren voordoet wordt het desbetreffende geval door tussenkomst van de Commissie Schrijnende Zaken (hierna: de CSZ) aan de minister voorgelegd. In de bijlagen is een 'checklist inherente afwijkingsbevoegdheid' (hierna: de checklist) opgenomen die een aantal van belang zijnde factoren, 'bijzondere omstandigheden' genoemd, bevat.

2.3. In de grieven klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, onder verwijzing naar de werkinstructie, de daarbij behorende checklist en de brief van 21 februari 2007, ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden geen als schrijnend aan te merken situatie opleveren, althans onvoldoende aanleiding geven om de zaak overeenkomstig de in de werkinstructie vermelde handelwijze voor te leggen aan de CSZ. Daartoe voert de minister aan dat, samengevat weergegeven, de rechtbank het te dezen van toepassing zijnde beoordelingskader heeft miskend.

2.3.1. De rechtbank heeft onder meer overwogen dat het systeem van de wet en de dwingendrechtelijke eis van het beschikken over een mvv er niet aan in de weg staan om in de door een vreemdeling aangevoerde feiten en omstandigheden die kunnen leiden tot toepassing van de discretionaire bevoegdheid vanwege schrijnendheid, een onbillijkheid van overwegende aard te lezen in de zin van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waardoor alsnog van het mvv-vereiste kan worden afgeweken. Het beroep op schrijnendheid dient volgens de rechtbank, gelet op het verweerschrift en de brieven van de minister aan de gemachtigde van de vreemdeling van

19 maart 2010 en 6 april 2010, te worden beoordeeld aan de hand van de werkinstructie, de checklist en de brief van 21 februari 2007.

2.3.2. Bij het besluit van 2 juli 2009 is de aanvraag van de vreemdeling van 11 maart 2009 om haar krachtens artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd conform beschikking staatssecretaris te verlenen, afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv.

Bij voormelde brief van 19 maart 2010 is desgevraagd namens de minister aan de gemachtigde van de vreemdeling meegedeeld dat de brief van 21 februari 2007 het beoordelingskader vormt voor brieven die vóór 18 maart 2005 zijn ingediend en die zijn aangemerkt als aanvragen om toelating op grond van schrijnendheid. Elementen die in de brief van 21 februari 2007 worden genoemd kunnen een rol spelen bij de beantwoording van de vraag of de aanvragen die ná 18 maart 2005 zijn ingediend moeten worden voorgelegd aan de CSZ.

Bij voormelde brief van 6 april 2010 is desgevraagd namens de minister aan de gemachtigde van de vreemdeling meegedeeld dat de brief van 21 februari 2007 geen uitputtende opsomming van elementen bevat en dat de werkinstructie ook van toepassing is op vreemdelingen die een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd conform beschikking minister hebben ingediend en die in de toelichting op de aanvraag hebben gemotiveerd waarom hun situatie schrijnend is.

In het besluit van 26 mei 2010 is, voor zover hier van belang, overwogen dat de criteria die zijn vervat in de bijlage bij de brief van 21 februari 2007 zien op de afwikkeling van 14-1 brieven en dat in dit geval niet een dergelijke brief voorligt.

In het bij de rechtbank ingediende verweerschrift is namens de minister opgemerkt dat de overweging in het besluit van 26 mei 2010, dat de brief van 21 februari 2007 ziet op een ander beoordelingskader en om die reden niet ter discussie staat, onjuist is. De door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden kunnen een rol kunnen spelen bij de beoordeling van de vraag of zich een schrijnende situatie voordoet die moet worden voorgelegd aan de CSZ. Daartoe is evenwel geen aanleiding gezien. Het overlijden van de echtgenoot van de vreemdeling is weliswaar een zeer trieste gebeurtenis, maar deze is op zichzelf niet voldoende onderscheidend. Dit geldt eveneens voor de straatroof waarvan de vreemdeling slachtoffer was. Voorts heeft het Bureau Medische Advisering ten aanzien van de medische klachten van de vreemdeling geconcludeerd dat zich geen medische noodsituatie voordoet en dat behandeling van de klachten mogelijk is in Syrië, aldus het verweerschrift.

2.3.3. Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat de minister in het voorliggende geval feitelijk toepassing heeft gegeven aan het in de brief van 21 februari 2007 en de werkinstructie vervatte beoordelingskader. De rechtbank heeft derhalve terecht het besluit van 26 mei 2010, zoals aangevuld in het bij de rechtbank ingediende verweerschrift, daaraan getoetst. Hieruit volgt dat de grieven falen.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel een griffierecht van € 454,00 (zegge: vierhonderdvierenvijftig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

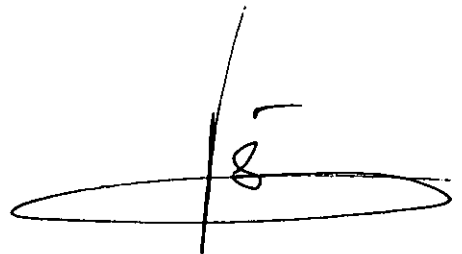
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 augustus 2012

210.

Verzonden: 23 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser